

VÖRÖS ISTVÁN

Szülők önvizsgálata

Azt hallom, a mi nemzedékünk
rosszul nevelte a gyerekeit.
Én ezt már régen gyanítom.
Nem tett jót a túlzott odafigyelés.
Elbizakodottá, hiúvá, felületessé
formálta őket. A forradalmi
„mi majd mindent jobban csinálunk”
egyszerű kudarctörténeté szelídül.
Ez minden forradalmak sorsa.

Akkoriban ilyen könyveket lehetett
kapni: Csillaggyerekek. Arról
kellett őket fölsísmerni,
hogy bölcsen néztek közvetlenül
a szülés után, hová beteretlék az apákat,
akiknek volt idejük észrevenni
az újszülött mindig bölcs első tekintetét.

Aztán a hajsza a cukorevés ellen!
Mint valami inkvizíció, nagyszülők
faggatása, akik büntudatosan tagadtak,
míg a növekvő csillaggyerek
egy vigyorral be nem mártotta őket.
A cukor káros, szenvedélybeteggé
tesz, magyaráztuk szenvedélyesen.
Engem egy tábla csokoládé gyerekként
napokra felvidített. Aztán meg se ettem.

A gyerek tükör, gondoltuk, majd kamasz lett
és már nem mondta azt, hogy mi vagyunk
a legszebbek a vidéken. Fölvittük a padlásra,
vagy ő szökött fel. Összetörtünk belenézve,
mert valaki bentől kidobott egy követ,
egy összegyűrt dogmát, amivel a saját
szülőkorunkat rontottuk el.

A boldogság lehetősége

Mikor késve megérkeztünk,
az asztalon már meleg pogácsa volt.
Egy pohár vörösbor és alkoholmentes
koktél, alul sárga, fölül piros színű.
Előételért mentem, lazac, szusi,
rakott nyelv, libamájpástétom.
Harcsaleves. Aztán kis rákokat
és kagylót süttetetem, bordó
és fehér halszeleteket, az egyik
rózsaszínűre, a másik
szürkére sült. Akkor tévedésből
kihoztak egy kókuszos koktét,
fehér rum, tejszín. A csoki torta
két adagja után gyümölcssaláta,
benne pár darab grapefruit is,
dinnyekockák. A tortát már
elcsomagolják, ajándék
pálinkát adunk át egymásnak
az asztal fölött. Kint esik,
rengeteg minden történt ma,
ami helyett csak ezekről
az ételekről beszélek. Mert amiről
nem lehet szavakkal,
arról evéssel kell elmondani
az elmondhatatlant, de természetben
bőven letudhatót.

Angyalkézre!

A kalauz egy utassal arról beszélget, hogy van az anyagi világon túl más is. Kétméteres férfi, ő átlát az anyagi világ feje fölött, mert az nincs több egy nyolekvannál. Az utas egy nő, apja leukémiáját meséli, a kalauz kimondja a „megsemmisül” szót, aztán leszáll, hogy a vonatnak megadja a jelet a továbbindulásra.

A kétméteresek klubjának tagja. Szeretném angyalkézre adni a hitetleneket. És a hittel pogánykodót kugli partira kényszeríteni egy ördöggel. Mind a ketten kilencet dobnak. Aztán megisznak egy sört.

A leukémia alacsony alak,
a bár mellett üldögél,
kávét iszik tejjel,
cukor nélkül.

Költészeti folyóirat
Első szám: 1995. október 10.
Megjelenik negyedévente

Alapító, főszerkesztő: Turczi István

Szerkesztik:
Turczi István (vers, tanulmány)
Szöllösi Mátyás (olvasószerkesztő)
Király Farkas (on-line)
Vass Tibor (képzőművészet)

Szerkesztőségi titkár: Pálos Anna
Lapterv: Takács József
Logo: Urbán Tibor
Tördelés: DT Pro Bt.

Szerkesztőség:
1147 Budapest, Gyarmat u. 106.
Tel./fax: 25-181-63
E-mail: tippcult@t-online.hu
Honlap: www.parnasszus.hu

Kiadja a TIPP-Cult Kft.
Felelős kiadó: Turczi István

Alapító mecénás: Ispánki László

ISSN 1219-3275

Lapunk megjelenését támogatta:

Nemzeti Kulturális Alap

Sokszorosítás: MIPRODUKT Kft.

Előfizethető a Kiadónál (1147 Budapest, Gyarmat u. 106.)
Megvásárolható webshopunkban: www.parnasszus.hu